

Oricâte stele...

Mihai Eminescu

Oricâte stele ard în înălțime,
Oricâte unde-aruncă în față-i marea,
Cu-a lor lumină și cu scânteierea
Ce-or fi-nsemnând, ce vor – nu știe nimeni.

Deci cum voiești tu poți urma cărarea.
Fii bun și mare, ori pătat de crime,
Același praf, aceeași adâncime,
Iar moștenirea ta și-a tot: uitarea.

Parcă mă văd murind... în umbra porții
Așteaptă cei ce vor să mă îngroape...
Aud cântări și văd lumini de torții.

O, umbră dulce, vino mai aproape –
Să simt plutind deasupra-mi geniul morții
Cu aripi negre, umede pleoape.